

Kristocentriškumas Šiluvos Dievo Motinos apsireiškime: „...tebūna man, kaip tu pasakei“ (Lk 1, 38)

Straipsnyje nagrinėjamas Šiluvos Švč. M. Marijos pasirodymas. Bažnyčia gyvuoja tik dėl Kristaus. Ji tampa gyvąja žmonių Bendruomene, kurią nuolat gaivina Tiesos Dvasia. Tad Bažnyčia yra Motina, o pačiai Bažnyčiai taip pat reikia Motinos Marijos globos, nes ji, apreiškimo metu sutikusi būti Atpirkėjo Motina, tapo ir visų žmonių Motina. Slėpinys brendo po Marijos širdimi, jai sąmoningai ištarus *fiat*. Todėl Dievas Žemėje pasirenka ypatingas vietas, kur per Motiną Mariją teikia žmonėms gausių malonių. Viena iš tokių vietų yra Šiluva. Čia ir dabar atsiskleidžia akivaizdūs istoriniai Dievo ženklai.

The article deals with the Apparition of Our Lady in Šiluva. The Church exists thanks to Jesus Christ. It becomes a living community of people, animated by the Holy Spirit. So the Church is Mother, and at the same time it requires a protection of Our Lady, because at the moment of Annunciation she agreed to become the Mother of the Saviour and, ipso facto, the Mother of all the people. This deep mystery was forming under Mary's heart after she uttered the word *fiat*. That is why God chooses special places on the earth to reveal His special graces through Our Lady to His people. One of such places is Šiluva. Here we can find clear traces of God in history up to our times.

Ivadas

Norint iš esmės suprasti žmogaus Atpirkėją, Dievą ir Žmogų, reikia įsigilinti į Bažnyčios gyvybinį pagrindą. Bažnyčia gyvuoja tik dėl Kristaus, kuris visada trokšta tik to, kad žmonės apsciai turėtų gyvenimo. Dėl šio slėpinio Bažnyčia tapo gyvąja žmonių Bažnyčia, kurią nuolat gaivina Tiesos Dvasia. Įsisąmoninus tai dar geriau suprantama, kodėl Bažnyčia yra Motina, o pačiai Bažnyčiai taip pat reikalinga Motinos globa. Ypač turime būti dėkingi Vatikano II Susirinkimo tėvams, kad jie šią tiesą išreiškė konstitucijoje *Lumen gentium* mariologiniu mokymu. Įvėptas to mokymo dvasios, popiežius Paulius VI Kristaus Motiną pradėjo vadinti Bažnyčios Motina. Jai sutikus įsikūnijo antrasis Švč. Trejybės Asmuo – Jėzus Kristus. Dėl to visa Dievo tauta Marijai teikia tokią garbę ir taip ją myli. Slėpinys brendo po Mergelės iš Nazareto širdimi, kai ji sąmoningai ištare *fiat* – tebūnie. Nuo to momento šioji Motinos širdis, ypatingai veikiant Šventajai Dvasiai, kartu su Sūnumi nuolatos globoja kiekvieną žmogų. Jos meilė neišsemiamą.

Šiluvos Dievo Motinos M. Marijos apsireiškime įžvelgiame tą pačią Marijos paklusnumo Dievui mintį: „...tebūnie man, kaip tu pasakei“ (Lk 1, 38).

Šio straipsnio tyrimo objektas – Švč. M. Marijos apsireiškimas Šiluvoje.

Tikslas – žvelgiant į ypatingas pamaldumo Dievui vietas pasaulyje, per Šiluvos M. Marijos apsireiškimą atskleisti tobulą sutikimą su Dievo valia.

Uždaviniai:

1. Įsigilinti į *fiat* prasmę Šiluvos įvykyje, tapusiam malonių versme.
2. Įrodyti, kad tik per Kristų išryškėja Marijos dalyvavimas Kristaus misijoje.
3. Šiluvoje pamatyti akivaizdžius Dievo ženklus.

Metodai: istorinis, lyginamasis, analizė, apibendrinimas.

Hipotezė – Švč. M. Marijos pasirodymo Šiluvoje *fiat* – tai angelui apreiškimo metu jos išstartojo *fiat* tęsinys istorijoje.

Amžinoji Tėvo meilė, kurią Jis per Sūnų atskleidė atpirkimo darbais, priartėja prie mūsų per Motiną. Todėl Marija ir privalo lydėti Bažnyčią visuose jos kasdienio gyvenimo keliuose. Jai motiniškai dalyvaujant, Bažnyčia įgauna ypatingo tikrumo, kad gyvena savo Viešpaties gyvenimą¹.

Dievas Žemėje pasirenka ypatingas vietas, kur pats ir per Motiną Mariją teikia žmonėms gausių malonių. Viena iš jų – Šiluva. Šiemet suėjo 400 metų, kai ne tik Lietuvos, bet ir daugelio pasaulio šalių žmonės patiria stebuklingą Motinos Marijos veikimą ir meilę. Tai vyksta todėl, kad jau atpirkimo metu angelas pavadino Mariją malonėmis apdovanojama (Lk 1, 28). Evangelijos pagal Luką tekste graikų kalba sakoma *kecharitome'ne* – ypač Dievo pamilta; visa perimta Jo meilės; visa tarsi iš jos sutverta, iš Šventų Švenčiausiojo meilės².

Popiežius Jonas Paulius II primena visiems: kai kalbate rožinį, kai apmąstote Kristaus gyvenimo, mirties ir prisikėlimo paslaptis, tejungia jus vienybė su Marija; būkite tikri – tai įpareigoja jus būti ir veikti kaip ištikimus mokinius, kurie dalyvavo tose pačiose paslapytėse ir gavo jų vaisių³.

Jei Dievas sutvėrė žmogų pagal savo paveikslą ir panašumą (Pr 1, 27), tai transcendentinis Dievas turi turėti kažką, kas išreiškia vyriškumą, ir kažką, kas atitinka moterį. Žvelgiant iš kristologinės pozicijos, teigiančios, kad Kristus yra nematomo Dievo paveikslas (2 Kor 4, 4), o laikui atėjus tapo žmogumi, dar geriau matyti, kad Dieve buvo žmonija, kuri pasirodė laike – per Adomo asmenį pačioje žmonijos pradžioje; žvelgiant į Kristaus asmenį, kai atėjo laikų pilnatvė – jo idėja yra amžina kaip ir pats Dievas. Panašiai, per Kristaus žmogiškumo perspektyvą, galima mąstyti apie Mariją. Šventoji Dvasia pažadino Marijoje Kristaus žmogystę. Turint galvoje Jėzaus Motinos žmogystę, reikia suvokti kitą svarbią tiesą: Šventoji Dvasia aktualizuoja jos moterišką galimybę būti motina. Tai rodo visas Marijos gyvenimas: ir Ėmimas į dangų, ir įėjimas į Kristaus Paschos pilną vaisių liudijimą. Taip pat galima pasakyti, kad Šventosios Dvasios veikimas per Kristų ir Mariją atskleidžia tą pačią paslaptį – krikščionybės paslaptį, arba amžinąjį Dievo planą – sukuriant pasaulį (Ef 1, 4; Ef 3, 11)⁴. Ypač Šiluvoje žmonės jaučia motinišką meilę – per 400 metų nesuskaitomą daugybę žmonių atvedusių per Kristų į Tėvo namus.

Šv. Bernardo dvasingumas Marijai turi gilią liturginę prasmę. Jis mato ją veikiančią išganymo planuose ir stengiasi parodyti svarbą, kurią turi visų krikščionių pamaldumas jai kaip Dievo Motinai. Šis dvasingumas turi du atraminius taškus. Tai – Įsikūnijimo slėpinys,

kai Marija išreiškė sutikimą, ir Ėmimo į dangų paslaptis. Tai pats intymiausias Marijos susitikimo su Dievu momentas. Jos motinystė neužtemdė mergystės. Dėl savo paklusnumo ji tapo Dievo Motina, taip pat Karaliene, Pasaulio Valdove, Dangaus Tarpininke ir malonių Tarpininke, žmonių Motina, Nusidėjėlių kopėčiomis, Dangaus vartais. Ji nereikalauja veidmainiškos pagarbos, kurios visuotinė Bažnyčia pasigenda ir kurią turime jai teikti⁵. Gerai žinoma šv. Bernardo garsioji malda „Atsimink, maloningoji Mergele Marija“. Kiek ši malda yra skambėjusi ir kiek dar skambės Šiluvos Marijai. Visuotinai jaučiamas prigimties silpnumas, Nusidėjėlių kopėčios leidžia kopti šventumo keliu, padeda suprantant žmogiškumą ir visas jo galimybes susisiekti su dangumi. Kristus ne be reikalo kalbėjo apie dangaus karalystę, esančią jau mūsų žemiškajame gyvenime. Motinos artumas teikia žmonėms drąsos ir ištvėmės.

„Vieškelio pakylėjimas, dvi dulkėse klūpančios kaimo moterys ir tolumoje miestelis su bažnyčios bokštais. Tokį įtaigų besimeldžiančios Lietuvos įvaizdį mena tarpukario nepriklausomybės laikų lietuviai. Ši fotografija įstrigdavo atmintin ir tikėjimo tarsi nepripažįstančiam paskesnių laikų žmogui, kuris gal visiškai atsitiktinai ją pamatydavo, vartydamas prieškarinius žurnalus. Šis vaizdas paveikia labiau už spindinčius bažnyčių altorius, tūkstantines maldininkų procesijas... Šiluviškiai šioje nuotraukoje atpažįsta nuo Tytuvėnų jų šlovingan miestelin ateinančių vieškelį, Šiluvos bažnyčią ir koplyčios bokštą. Taigi, Šiluva pasirinkta lietuvių tikėjimo simboliu.“⁶ Nuo pat krikščionybės pradžios lietuvis, pamilęs Kristų, nepaprastai pamilo ir jo Motiną Mariją. Todėl tuo istoriniu laikotarpiu 17 a., kai norėta katalikybę visai išstumti iš Lietuvos, Dievo Apvaizda ir leido atsiskleisti Švč. M. Marijai, kaip turinčiai galios ir meilės tiems, kurie iš tikrųjų mylėjo jos Sūnų.

Norint iki galo suprasti Mariją, jos esmę ir pasiuntinystę, reikia nuolat žvelgti į ją iš Dievo iniciatyvos ir Jo išganymo plano perspektyvos⁷. Katalikų Bažnyčios katekizme sakoma: „Gailestingasis Tėvas norėjo, kad dar prieš Įsikūnijimą išrinktoji Motina pareikštų savo sutikimą, ir taip, vienai moteriai prisidėjus prie mirties, kita moteris prisidėtų prie gyvenimo“ (LG 56)⁸.

Marija yra Jėzaus Motina. Ji garantuoja mūsų tikėjimą į įsikūnijusį Dievo Sūnų, tapusį žmogumi ir įėjusį į mūsų istoriją. Ji palaiminta tarp moterų, kadangi savo mergaitiška motinystėje sujungia įsikūnijusio Žodžio dievišką ir žmogišką prigimtį. Dėl ypatingos savo tarnystės reikia būti dėkingiems ir ją mylėti. Savo tikėjimu būtina siekti dar toliau. Paslaptis, įvykusi Marijoje ir per Mariją, glaudžiai jungia visą žmoniją. Jeigu Dievo Sūnus įsikūnija, kad žmogų padarytų savo buveine, Jis turi prisiimti visa, kas žmogiška, išskyrus nuodėmę. Tai gyvenimo ir Dievo veiklos logika, tarpininkaujant Marijai pradėta žemėje.

Kontempliuojant Marijos esmę ir veikimą suvokiama Dievo logika ir konkreti jos, kaip įsikūnijusio Žodžio paslapties, mūsų Brolio ir Išganytojo, realizacija. Kristaus Motina užtikrina žmonių Kristaus tikėjimą ir Jo Atpirkimo darbą – Kristaus, kuris kaip žmogus solidarizavosi su visais žmonėmis ir pradėjo savo kelionę žemėje, o kaip Dievas iš tikrųjų artina mus prie amžinybės, veda atgal į prarastąjį rojų. Marija yra Jėzaus Motina, bet taip pat yra tikinčioji, pripažįstanti, kad Dievas gali daryti dalykus, kurie radikaliai prieštarauja žmogiškajai logikai, netgi peržengia logikos ribas; pripažįstanti, kad Dievas gali rinktis laisvai, be jokių išskaičiavimų. Tikėti kaip Marija – tai leisti Dievui būti Dievu ir veikti taip, kaip Jis nori.

Išsirikdamas Mariją kaip bendrininę Dievas parodo, kad vykdant Jo programą ir siekiant tikslų reikia priimti kategorijas, kurias tuometinis religingumas oficialiai priimdavo kaip svarbiausias ir nepakeičiamas. Pakanka prisiminti, kad žydų teologija skirstė žmones į klases, ryškiai apibrėždavo jų kompetenciją ir uždavinius. Be to, iš religinio gyvenimo eliminavo moteris, vaikus, suvaikėjusiuosius. Dievas meta iššūkį tokiam mąstymui – išsirenka neturtingą moterį, ji tampa ypatinga bendrininke, įgyvendinant amžinąjį Atpirkimo sumanymą. Pats Kristus, įsikūnijęs Dievo Žodis, eina keliu, kuriame pabrėžiama vienybė su žemiausio luomo žmonėmis. Marija, Dievo Sūnaus, tapusio žmogumi, Motina atkreipia žmonijos dėmesį į išganyką ir parodo, kad tik priimant ją ir neatskiriant nuo Jėzaus gyvenimo galima priimti išganyką⁹.

Vienas seniausių Tradicijos faktų, nekeliančių jokių abejonių, yra tai, kad Bažnyčios liturgija labai greitai sujungė eucharistinį Jėzaus prisiminimą su Marijos prisiminimu. Seniausios eucharistinės maldos, atspindinčios Dievo Sūnaus įsikūnijimą, kaip šios paslapties dalyvę taip pat atspindi ir Mariją, Jo Motiną. Šiandieninė šv. Mišių liturgija patvirtina tą patį¹⁰.

Popiežius Jonas Paulius II enciklikoje *Redemptoris Mater* aiškiai išreiškia siekį, kad Švč. M. Marijos asmuo asmeniniame tikinčiųjų gyvenime turėtų išskirtinę reikšmę Kristaus Bažnyčioje. Drauge popiežius perspėja, kad auklėjant mariologine dvasia negalima izoliuotis nuo mistinio Kristaus Kūno. Krikščioniškasis, taip pat mariologinis tikinčiųjų pamaldumas turi tas pačias ištakas. Atskirus mistinio Kūno narius išreiškia visas Bažnyčios Organizmas¹¹.

Marija yra Šventosios Dvasios sukurtoji didingoji Dievo forma hipostatine uni-ja suformuoti gyvam Dievažmogui ir malone suformuoti sudievintam žmogui (dievažmogui mažąja raide). Šiai formai netrūksta jokio dieviškumo bruožo: kas į ją yra įdedamas ir leidžiasi formuojamas, tas įgauna joje visus Jėzaus Kristaus, tikro Dievo bruožus ir tai švelniu, žmogiškam silpnumui pritaikintu būdu... užtikrintai be baimės apsigauti.¹²

Vienas akivaizdžiausių dalykų, kuriuos atskleidžia Marija, yra tai, kad ji yra laikų sandūroje: prieš Kristų, su Kristumi visą Jo gyvenimo laikotarpį ir po Kristaus. Žvelgiant giliau – ji priklauso visam išganymo laikui. Kaip naujoji Ieva, naujojo sutvėrimo pradžia, pagal Evangeliją priklauso laikui prieš nuopuolį; kaip jaunesnė už nuodėmę – papildo Naująjį Testamentą, įveda Dievo Sūnų į pasaulį ir apreiškia Bažnyčią. Ji artima gimstančiam Kristui, kuris yra Bažnyčios atspindys ir yra eschatologinėje garbėje¹³. Jos pokalbis su arkangelu apreiškimo metu. „Niekados prieš tai žmonijos istorija nebuvo atsidūrusi prieš tokį lemtingą sprendimą, kaip šio pasiklausimo akimirka. Dievas siuntė savo angelą paklausti žmogų, ar šis nori, kad Viešpats apsigyventų jo prigimtyje ne kaip visa kurianti bei palaikanti jėga neregimos Apvaizdos pavidalu, bet kaip Asmuo: kaip mūsų giminės kūdikis.“¹⁴ Marija atskleidžia, kad Dievas gerbia žmogaus laisvę tiek šiam nupuolus, tiek per atpirkimą.

Teologinė refleksija nurodo faktą, kuris negali būti nutylimas. Yra labai glaudus Bažnyčioje visu savo grožiu išsiskleidusio šventumo ir Marijos pamaldumo ryšys. Daugybė Bažnyčios garbinamų šventųjų, sujungusių savo gyvenimą su ištikimybe Kristui ir praktikuosiu herojiškas dorybes, reiškė begalinę meilę Marijai. Didelė jų dalis įsteigė įvairius su

Marijos kultu ypatingu būdu susietus vienuolynus ir juose gyveno. Krikščioniškas liaudies pamaldumas šeimose išsiskiria didele pagarba Marijai, malda ir meile. Didelis dėmesys, skiriamas Marijos šventėms, piligriminėms kelionėms į Marijos šventoves, akivaizdžiai rodo, kokia svarbi krikščioniui yra Marija ir kaip artimai ji susijusi su asmeniniu krikščionio gyvenimu ir Dievo malone¹⁵.

„Kaip vandenyje paliekamas laivėlio pėdsakas, prasidedantis viename taške – laivėlio priekyje, toldamas plečiasi, kol išnyksta horizonte, taip ir milžiniškas „šleifas“ iš Bažnyčią sudarančių tikinčiųjų prasideda viename taške. Šis taškas yra Marijos tikėjimas, jos *fiat*.“¹⁶

Išvados

1. Įsigilinus į *fiat* teologinę prasmę, galima drąsiai daryti išvadą: Šiluvoje Marija taip pat ištarė savo Sūnui *fiat* ir tapo ypatingų malonių versme ne tik Lietuvos tikintiesiems, bet ir visiems geros valios žmonėms, kurie atvyksta į Lietuvą ir čia meldžiasi.

2. Bažnyčios pagarba ir meilė Kristaus Motinai pagrįsta Marijos dalyvavimu Kristaus paslapyse. Be Kristaus negalima suprasti Marijos, juo labiau jos dalyvavimo Kristaus misijoje. Marija yra liudininė, kuri matė, girdėjo ir kaip moteris davė Kristui žmogiškąją prigimtį¹⁷. Ji kaip tobuliausias žmogus, nesutepta jokios nuodėmės, ypatingu būdu Šiluvoje sutikusi būti gausių Dievo malonių tarpininke, yra mūsų tautos ir viso pasaulio žmonių mylima Motina. 400 metų jos meilė vienodai motiniška visiems Šiluvoje. Reikia tikėtis, kad šis pamaldumas bei meilė bus perduota ir ateities kartoms.

NUORODOS

- ¹ Jonas Paulius II. Enciklika *Redemptor Hominis*. Vatikanas. 1979. Nr. 22.
- ² Popiežiaus Jono Pauliaus II homilija Romoje, Didžiojoje Švč. Marijos bazilikoje 1980 12 08 // *L'Osservatore Romano* (lenkų leidinys). 1 (1980). Nr. 12. P. 3.
- ³ Popiežiaus Jono Pauliaus II homilija eucharistiniame kongrese Port-au-Prince. 1983 03 09 // *L'Osservatore Romano* (lenkų leidinys). 4 (1983). Nr. 4 (40). P. 28.
- ⁴ *Pek K. MIC. Per Spiritum ad Mariam*. Lublin: KUL. 2000. P. 119–120.
- ⁵ *Mały słownik Maryjny / iš prancūzų kalbos vertė B. Konstanty Brodzik OFM Conv.* Wydawnictwo O. O. Franciszkanów Niepokalanów. 1987. P. 81.
- ⁶ *Jurša L. Auksinė Šiluvos karūna // Lietuva meldžiasi*. Vilnius. 1992. P. 53.
- ⁷ *Bertocco I. OSC, Krulikowski J. Kr. Obraz naszego piękna*. Tarnów. 1996. P. 6.
- ⁸ Katalikų Bažnyčios katekizmas. LKB TTK leidykla. Vertimas į lietuvių kalbą 1996. P. 488.
- ⁹ *Bertocco I. OSC, Krulikowski J. Kr. Obraz naszego piękna*. Tarnów. 1996. P. 47–49.
- ¹⁰ Ten pat. P. 81.
- ¹¹ *Kosiak P. Kr. ZP. Maryja w życiu chrześcijanina // Praca zbiorowa pod redakcją Kr. prof. Stanisława Gozyka. Matka Odkupiciela (Komentarz do encykliki Redemptoris Mater)*. Polskie Towarzystwo teologiczne. Kraków. 1988. P. 227.
- ¹² *Šv. Liudvikas Marija Grignon de Montfort*. Marijos paslaptis / vertė kun. V. Balčiūnas. Putnam: Krikščionis gyvenime. P. 34.
- ¹³ *Laurentin R. Maryja Matka Odkupiciela / vertė T. Żeleźnik*. Warszawa: Instytut wydawniczy PAX. 1988. P. 69.
- ¹⁴ *Maceina A. Didžioji Padėjėja*. Putnam: Imaculata Press. 1958. P. 95.

- ¹⁵ *Kardynał Garonne G.-M.* Maryja Wczoraj i dziś. Warszawa: Wydawnictwo Księży Marianów. 1988. P. 40.
¹⁶ *Cantalamesa R.* Marija – Bažnyčios veidrodis. Kaunas: Gyvieji akmenėliai. 2001. P. 55.
¹⁷ Praca zbiorowa pod redakcją Kr. Marka Chmielenskigo // *Homo meditatis XXV.* Lublin. 2004. P. 41.

LITERATŪRA

1. *Bertocco I.* OSC, *Krulikowski J. Kr.* Obraz naszego piękna. Tarnów. 1996.
2. *Cantalamesa R.* Marija – Bažnyčios veidrodis. Kaunas: Gyvieji akmenėliai. 2001.
3. *Jonas Paulius II.* Enciklika *Redemptor Hominis.* Vatikanas. 1979. Nr. 22.
4. *Jurša L.* Auksinė Šiluvos karūna // Lietuva meldžiasi. Vilnius. 1992.
5. *Kardynał Garonne G.-M.* Maryja Wczoraj i dziś. Warszawa: Wydawnictwo Księży Marianów. 1988.
6. Katalikų Bažnyčios katekizmas. LKB TTK leidykla. Vertimas į lietuvių kalbą 1996.
7. *Kosiak P. Kr. ZP.* Maryja w życiu chreścijanina // Praca zbiorowa pod redakcją Kr. prof. Stanisława Gozyka. Matka Odkupiciela (Komentarz do encykliki *Redemptoris Mater*). Polskie Towarzystwo teologiczne. Kraków. 1988.
8. *Laurentin R.* Maryja Matka Odkupiciela / vertė T. Źeleźnik. Warszawa: Instytut wydawniczy PAX. 1988.
9. *Maceina A.* Didžioji Padėjėja. Putnam: Imaculata Press. 1958. Mariam.
10. Mały słownik Maryjny / iš prancūzų kalbos vertė B. Konstany Brodzik OFM Conv. Wydawnictwo O. O. Franciszkanów Niepokalanów. 1987.
11. *Pek K.* MIC. Per Spiritum ad Mariam. Lublin: KUL. 2000.
12. Popiežiaus Jono Pauliaus II homilija eucharistiniame kongrese Port-au-Prince. 1983 03 09 // *L'Osservatore Romano* (lenkų leidinys). 4 (1983). Nr. 4 (40). P. 28.
13. Popiežiaus Jono Pauliaus II homilija Romoje, Didžiojoje Švč. Marijos bazilikoje 1980 12 08 // *L'Osservatore Romano* (lenkų leidinys). 1 (1980). Nr. 12. P. 3.
14. Praca zbiorowa pod redakcją Kr. Marka Chmielenskigo // *Homo meditatis XXV.* Lublin. 2004. P. 41.
15. *Šv. Liudvikas Marija Grignon de Montfort.* Marijos paslaptis / vertė kun. V. Balčiūnas. Putnam: Krikščionis gyvenime.
16. Šventasis Raštas. Vilnius: Lietuvos Vyskupų Konferencija. 1998.

Gauta: 2009 01 07

Parengta spaudai: 2009 09 09

Vytautas Steponas VAIČIŪNAS

CHRISTOCENTRICITY IN THE APPARITION OF OUR LADY IN ŠILUVA: "...LET EVERYTHING YOU HAVE SAID HAPPEN TO ME." (LK 1:38)

S u m m a r y

In order to conceive our Savior, God and Man, we have to follow the pulse of the Church. The Church exists through Christ who wishes us the abundance of life. Because of this mystery, the Church becomes the Church of living people, constantly refreshed by the Holy Spirit. That helps us to understand, why the Church is our Mother, but who always requires the intercession of Our Mother Mary. We have to be exceptionally grateful to the Fathers of the Vatican Council II who deeply analyzed this truth and proclaimed it in the Constitution *Lumen gentium*, presenting the compendium of Mariology. All the people of God show love and veneration to the Blessed Mary. With her *fiat* started the mystery of Incarnation. So her heart under the guidance of the Holy Spirit and in union with her Son radiates love to every human person. So her heart is inexhaustible.

In the Apparition of Our Lady in Šiluva we can watch the same Mary's obedience to God: "...let everything you have said happen to me" (Lk 1:38). The object of the research – the Apparition of Our Lady in Šiluva. The aim of the article – to reveal Mary's perfect submission to God's will. The tasks in order to reach this aim: 1. To consider the meaning of *fiat* in Šiluva apparition as a source of grace. 2. Mary's mission is fulfilled in Christ. 3. God's revelation in Šiluva events. Methods used: historical, comparative, analytic and resumptive. Hypothesis: St. Mary's *fiat* in the apparition of Šiluva as a continuation of her *fiat* in the Annunciation. God chooses special places on the Earth where he himself or through his Blessed Mother visibly appears and sends his abundant graces to people. One of such places is Šiluva. This year is the 400th anniversary when people not only from Lithuania but from all over the world experience miraculous love of the Blessed Mary. And it happens because at the moment of Annunciation the angel had called Mary as "full of grace" (Lk 1:28). Conclusions: 1. Following the deep meaning of the word *fiat*, we can conclude that Mary in Šiluva also pronounced *fiat* to her Son and became a source of special graces not only to the believers of Lithuania but also to all the people of good will, coming and praying in Lithuania. 2. The Church bases her piety and love to Christ's Mother on her participating in Christ's mysteries. Without Christ we cannot conceive Mary, especially her participation in his mission. Mary was a witness and bearer of Christ's human nature. As the most perfect person without any sin, she agreed to be the intercessor of special God's graces in Šiluva and she is the Mother of our nation and all people of the whole world. During 400 years her love to her people is always the same in Šiluva. We hope to transfer this devotion and love to future generations.

PAGRINDINIAI ŽODŽIAI: mariologija, Šiluva, dvasingumo teologija, Marijos apsireiškimai.

KEY WORDS: mariology, Šiluva, spiritual theology, apparitions of Our Lady.

Vytautas Steponas VAIČIŪNAS – prelatas, VDU Katalikų teologijos fakulteto Bažnytinės teisės katedros vedėjas, humanitarinių mokslų (teologija) daktaras, VDU profesorius, Katalikų teologijos fakulteto žurnalo SOTER redakcinės kolegijos pirmininkas, VDU senato ir VDU tarybos narys, KMU tarybos narys. Tyrimų sritys: pastoracinė katalikų teologija, homiletika ir bažnytinė teisė. Adresas: Gimnazijos g. 7, 44260 Kaunas. Tel. +370 37 32 13 79, faks. +370 37 32 34 77. El. paštas v.vaiciunas@ktf.vdu.lt.

Vytautas Steponas VAIČIŪNAS – prelate, the head of the Department of Church Law in the Faculty of Catholic Theology at Vytautas Magnus university, a PhD in humanities (theology), VMU professor, the chairman of the Editorial Board of the Faculty of Catholic Theology journal SOTER, a member of VMU Senate, a member of VMU and KMU Councils. The field of scientific research: Catholic pastoral theology, homiletics and the law of the Catholic Church. Office address: Gimnazijos g. 7, 44260 Kaunas. Phone: +370 37 32 13 79, fax. +370 37 32 34 77, e-mail: v.vaiciunas@ktf.vdu.lt.